

ÉLŐ KÖVEK

A zombói Kisboldogasszony Plébánia hírlevele – 2022. november 27.

A BÉKE ISTENTŐL SZÁRMAZIK

Az év legszebb időszaka, advent következik, amikor a karácsonyra készülünk. Sok ember lelkében az advent sajátos hangulatot hordoz.

Ha az adventre gondolok, akkor három kulcsszó jut eszembe: a várakozás, a találkozás és az ajándékozás.

A várakozó ember állapotát éljük meg ebben az időszakban. Nem valamire-, hanem valakire várunk: az érkező Krisztusra, akinél az egyéni- és közösségi sorsunk valamiképpen beteljesedik. A „megfoghatatlan” Isten egészen közel jön hozzánk. Isten akar találkozni velünk, Isten akar érkezni hozzánk, abba az élethelyzetbe, amiben most vagyunk. Isten, ahogy belépett az emberiség életébe 2000 évvel ezelőtt Betlehemben, úgy a mindennapjainkba is be akar lépni. Az Ő megérkezése számunkra biztonságot jelent. A várakozó ember a jelenben él, de jövőt épít. Mi keresztények hivatottak vagyunk arra, hogy a keresztény reménység megélőívé váljunk. Sokszor arra törekszünk, hogy minél hamarabb túl legyünk bizonyos történéseken. Az élő Istenre várunk, aki a jelenben kívánja az örök jelenlétét ajándékozni számunkra. Nyomasztanak a terminusok, melyeket mi magunk, vagy pedig mások tűztek ki nekünk. S mivel ez szorongat bennünket, mi is szorongatunk másokat. Mindent azonnal akarunk. De aki várni tud, az tudja, hogy a gabonának növekednie kell, a gyümölcsnek meg kell érnie. Mindehhez időre van szükség. Meg kell hát újból tanulnunk várni! Akik várni tudnak, azok megtapasztalták már, hogy az ő hozzájárulásuk nélkül is létrejöhet valami, ami meggazdagítja az életüket.

Minden ünnep az istenkapcsolatomra kérdez rá, mindegyik sajátos szempontból. Advent nekünk szóló kérdése: mi előzi meg az Istennel való találkozást? Ez a néhány hét tehát az Istennel való találkozás vigíliája. Az Isten érkezése számunkra mindig találkozást jelent: embert formáló-, lelket erősítő találkozás ez. A találkozásban felismerjük a másikat. Minden adventben Isten arcát szeretnénk felfedezni. Mindig van valami új, ami megismerhető, felfedezhető az Isten Fiában. A találkozások alkalmával önmagunkban is megismerhetünk valami újat, amivel megajándékozhatjuk a másik embert. Ahogy egyre több gyertya lobban fel előttünk az adventi koszorún, úgy egyre közelebb kerülünk ehhez a találkozáshoz.

Karácsony közeledtével ajándékokat szoktunk vásárolni. Eből kifolyólag az idők során ez a különleges időszak legtöbbször számunkra a rohanás, a kapkodás, a stressz és vásárlás szimbólumává vált. A valódi ajándékot azonban maga az Isten adja nekünk: az Ő egyszülött Fiát, aki testté lett és közöttünk él(t) (vö. Jn 1,14). Az ajándékozás eredeti értelmében az Isten ember felé forduló szeretetére akar emlékeztetni bennünket,

aki úgy szerette a világot, hogy egyszülött fiát adta oda érte, hogy aki hisz benne, az el ne vesszen, hanem örökké éljen (vö. Jn 3,16). Ebben az értelemben az ajándék jelképpé válik. Amikor ajándékot adunk és kapunk, akkor az mindig emlékeztessen bennünket az Istennek erre a minden értelmet felülmúló szeretetére.

Minden egyes adventi időszak új, mert egy év leforgása alatt mi magunk leszünk mássá. Más a helyzetünk, más az a társadalmi közeg, ami körülvesz bennünket. Más vágyak, más féltelmek élnek bennünk, és így más várakozások fogalmazódnak meg a szívünkben. A mögöttük álló évek talán éppen a bizonytalanság érzését erősítik a szívünkben.

Jussunk úgy el karácsony ünnepéhez, hogy annak ereje, kegyelme újjá teremtsen a szívünket és megerősítse az Isten- és egymás iránti szeretetünket, és hozzon békét a saját életünkbe és az egész világnak is. „Áldott az Úr nevében érkező király. Békeség a mennyben és dicsőség a magasságban” – kiált fel a nép Jézus Jeruzsálembé való bevonulásakor (Lk 19,38). Ezáltal világossá válik, hogy a béke forrása az Isten. Ez azt jelenti, hogy itt a földön csak úgy lehet béke, ha fölfelé tekintünk, ha az Istenhez fordulunk, mert a béke Istentől származik. Mi emberek csak akkor részesülhetünk békében, ha elfogadjuk Jézust, aki az Isten nevében jön.

(Olasz Attila, plébános)

VASÁRNAP 11.27.	11:00 17:00	ADVENT I. VASÁRNAPJA Nagy Mihály József és felesége Matild, élő és † cs.tagok; adventi koszorúszentelés Engesztelő imaóra
CSÜTÖRTÖK 12.01.	9:00	Szentmise A Rózsafüzér társulat élő és elhunyt tagjaiért
PÉNTEK 12.02.	8:00	Igeliturgia
VASÁRNAP 12.04.	11:00 17:00	ADVENT II. VASÁRNAPJA † Mocsán Zoltán, élő és elhunyt családtagok, barátok Engesztelő imaóra